

SERRAT DE LA CORONA
Silenci (6a+ 140m)
Equipada per:
E. Orpesa, J. Ortiz i S. Alonso (2004)
Material:
11 cintes exprés

Entre el Coll d'Ares i el Congost de Mont-rebei s'estén el quilomètric Serrat de la Corona, amb tot de parets més o menys definides. En un d'aquestes espadats (que en Luichy ha batejat com [Paret de l'Observatori](#)), escalem la ben trobada *Silenci*. Ràpida, amb bona roca, a voltes excel·lent, totalment equipada i amb dos llargs (2on i 5è) realment bons, només perd encant pel parell de feixes que la travessen i li resten continuïtat. No obstant no és excusa per deixar-nos caure per aquestes serenes contrades i gaudir del Silenci.

- Via: Silenci
- Zona: Àger – Serrat de la Corona
- Dificultat: 6a+ (MD)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 140 metres
- Grau d'exposició: Mitjà/baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via totalment equipada amb parabolts
- Material: 11 cintes exprés
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Entrant a Àger prenem una carretera a mà esquerra que passa pel costat del cementiri (Direcció Colobor). La seguim uns 10 quilòmetres fins un revolt tancat on a mà esquerra surt una pista en direcció al Castell de Sant Llorenç. Continuem aproximadament un quilòmetre per la pista fins quedar a l'alçada de la paret, on podrem aparcar. Seguim a peu cap a la paret, creuant primer uns petits pujols àrids i després seguint les fites fins al contrafort que hi ha al peu de la paret; marxem cap a la dreta per enfilar-nos-hi i un cop d'amunt cap a l'esquerra fins trobar el peu de via.

L1(V)

Tirada per plaques de franges, amb molta ganda. A mig llarg trobarem una petita panxa amb molt bona presa, per serguir sense entrebancs fins la primera reunió. Als darrers metres la roca està una mica trencada i haurem de parar cura. 20 metres, 7 parabolts.

L2(6a+)

Llarg senzillament preciós. Comencem superant un bombo que ens permet enfilar-nos a la placa i seguim per aquesta, flirtejant amb una fissura que ens queda a l'esquerra. El 6a+ és pura continuïtat, sempre amb bona presa, menys un punt on els peus es fan més escadussers. Quan la placa ajeu un xic quedarem sota un sostret que superem amb passos atlètics de nou sobre molt bona presa i continuem uns metres més per placa. La sortida a la feixa torna a ser sobre roca delicada, però amb molt poca dificultat. 35 metres, 11 parabolts.

L3(IV+)

Superem un petit mur en diagonal a l'esquerra que ens mena a una feixa; marxem en tendència

a l'esquerra fins trobar la tercera reunió. 30 metres, 2 parabolts.

L4(V+)

Ataquem un nou muret divertit, amb una mica més de pebre que l'anterior i que ens deixa a un relleix, just davant el mur del darrer llarg, on muntem la quarta reunió. 20 metres, 2 parabolts.

L5(6a)

Darrera tirada, de nou molt elegant. Ataquem un mur que comença ajagut per poc a poc anar-se posant dret. A mitja tirada haurem de marxar uns metres a la dreta per continuar de seguida recte amunt. Abans d'arribar a la panxa, que és el pas clau del llarg, haurem d'escalar una placa preciosa, de roca excel·lent i amb preses justes però boníssimes. Un cop a la panxa la superem per l'esquerra: remadeta i pujar peus. La sortida al cim té uns darrers metres de roca un xic trencada. 35 metres, 8 parabolts.

Descens:

Marxem cap a l'est a buscar el coll i des d'allí recuperem el camí d'aproximació.

El que més m'ha agradat:

- Segon llarg molt bo, continuïtat i roca excel·lent.
- Darrer llarg, també amb bona roca i que es va trempant.

El que no m'ha agradat tant:

- Llàstima de les feixes que li treuen continuïtat sinó seria una via cinc estrelles.